

Geachte partijvoorzitter,

Samengevat is op dit moment de situatie in kamp Moria op Lesbos als volgt:

- Er verblijven ongeveer 8.500 mensen in het kamp. Dagelijks loopt het aantal mensen op. Voorzieningen zijn aangelegd voor circa 2.000 mensen. Gezinnen verblijven al lange tijd in tenten die zo klein zijn dat niet iedereen tegelijk kan slapen. Mensen die afgelopen weken aankwamen, krijgen niet meer dan een plek in de buitenlucht en een slaapmatje.
- Open riolering leidt tot gezondheidsproblemen.
- De nood is hoog, er zijn duizenden kinderen in gevaar binnen de grenzen van 'ons veilige' Europa. Kinderen gevlucht voor oorlog en geweld op zoek naar veiligheid leven in erbarmelijke omstandigheden op het Griekse eiland Lesbos. Kinderen die niet naar school gaan, slechte voeding krijgen en in afval leven. Kinderen zonder een veilig huisje, niet eens een goede tent. Kinderen zonder wc's, douches en water. Alleen al de laatste 6 weken kwamen er 1000 kinderen bij.
- De medische voorzieningen zijn ontoereikend en drijven grotendeels op de inzet van NGO's, die echter niet op kunnen tegen de grote nood. Er is geen zorg op het eiland voor mensen die specialistische hulp nodig hebben in een ziekenhuis, zoals mensen met kanker of nierproblemen.
- Wachttijden in de asielprocedure zijn lang, mensen met een kwetsbare status moeten een jaar wachten op hun eerste interview. De anderen nog langer.

Wat ons betreft zou de inzet vooral gericht moeten zijn op:

- (1) Verbetering van de leefomstandigheden in de opvangkampen. Met onder andere meer aandacht voor psychosociale hulp en meer aandacht voor kinderen en andere kwetsbare groepen.
- (2) Daarnaast op het terugdringen van de verblijfsduur in de kampen en het versnellen van de doorstroom. Dit kan bijvoorbeeld door het bespoedigen van asielprocedures door het inzetten van meer ambtelijke capaciteit om de asielprocedures te behandelen.

Dit kan onder meer door het (weer) stellen van directe Kamervragen en het indienen van moties in Nederland en Europa. Dit om de politieke druk op te voeren. Een paar suggesties:

- (1) In beantwoording op eerdere Kamervragen (7 juni 2018 / kenmerk 2266237) wordt een bedrag EUR 1,3 miljard genoemd dat aan de Grieken beschikbaar is gesteld aan hulpgeld. Komt dit ook daadwerkelijk terecht bij de vluchtelingen in de vluchtelingenkampen? Als dat zo is, hoe kan het dan bestaan dat de vluchtelingen onder zulke miserabele omstandigheden moeten verblijven?
- (2) Waarom duren de asielprocedures in Griekenland zo lang? Waarom moeten mensen zo lang wachten op hun eerste interview? Wat is er gebeurd en wat wordt er gedaan om de wachttijden te verkorten? Wat kan / moet er aanvullend worden gedaan? Kunnen er bijvoorbeeld meer Nederlandse ambtenaren of ambtenaren uit andere EU-lidstaten worden ingezet om deze

procedures te bespoedigen? Net als bijvoorbeeld de inzet bij Frontex? De in de eerder genoemde brief beschreven hulp van 6 tolken voor drie maanden (hoe goed bedoeld ook) gaan hier echt het verschil niet in maken.

- (3) Als Griekenland hiervoor verantwoordelijk is en inderdaad de bijbehorende financiële middelen gekregen heeft, is het dan een optie om de Griekse ambassadeur te ontbieden en uitleg of opheldering te vragen?
- (4) En als dat niet voldoende inzicht geeft, moet er dan geen (Europees) onderzoek ingesteld worden naar de rechtmatigheid en doelmatigheid van de bestedingen van deze gelden?

Concreet / praktisch op korte termijn:

We zouden willen voorstellen om als Nederlandse overheid via buitenlandse zaken en/of ontwikkelingssamenwerking (eventueel in samenwerking of samenspraak met de Nederlandse ambassade in Athene) een noodplan klaar te hebben liggen met bijbehorende financiële budgetten en logistieke voorzieningen voor hulp bij calamiteiten en/of noodsituaties. Dit kan in ieder geval gaan om medicatie, tenten en dekens. Dit is van groot belang met het oog op het naderende regen- en winterseizoen en de beperkte opvangmogelijkheden die er momenteel zijn. Ook kan gedacht worden aan aanvullende (tijdelijke) verblijfsmogelijkheden buiten de bestaande opvanglocaties.

Ik vraag u om Lesbos op uw agenda te zetten. U mag niet langer zwijgen. Al drie jaar worden hier kinder- en mensenrechten geschonden en u weet Dat mag niet!

Met vriendelijke groet,